

REPUBLICA MOLDOVA  
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU  
SEDIUL CIOCANA

mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, nr. 24/1,  
Republica Moldova, MD-2044,  
tel./fax (+373 22) 425 322; (022) 333 754  
e-mail: [jci@justice.md](mailto:jci@justice.md)



REPUBLIC OF MOLDOVA  
THE COURT OF CHIȘINĂU  
CIOCANA COURT OFFICE

Chișinău city, M. Sadoveanu street, nr. 24/1,  
Republic of Moldova, MD-2044,  
tel./fax (+373 22) 425 322; (022) 333 754  
e-mail: [jci@justice.md](mailto:jci@justice.md)

Sediu specializat în examinarea cauzelor cu privire la activitatea

de instruire și în materie contravențională



The Court Office specialized in the examination of the cases concerning  
the activity of the investigative judge and in contraventional matters.

Curtea Constituțională a RM  
Mun. Chișinău  
Str. Alexandru Lăpușneanu 28

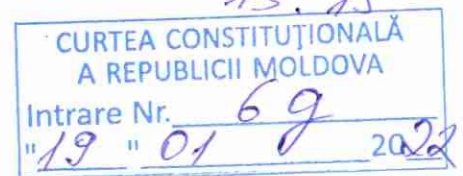
Prin prezenta, remitem în adresa Dv-stră sesizarea depusă de avocatul Lilia Gulca în interesele cet. Stoianov Andrei privind excepția de neconstituționalitate în cadrul cauzei contravenționale pornite în privința cet. Stoianov Andrei.

Anexă: - încheiere din 17.01.2022 pe 7 file;  
- sesizare privind excepția de neconstituționalitate pe 12 file;  
- proces verbal cu privire la contravenție din 22.01.2020 pe 08 file;

Judecător

Constantin Damaschin

Grefier: Aurelia Borta





**Sesizare privind excepția de neconstituționalitate**

<

## **A. Autorul excepției de neconstituționalitate<sup>1</sup>**

### **A.1. Persoană fizică**

**1. Nume Stoianov**

**2. Prenume Andrei**

**3.**

**4.**

**5. Reprezentant (dacă este cazul) CA "Gulca Lilia"**

### **A.3. Instanța de judecată**

**1. Denumirea instanței de judecată/sediu Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (instanța de fond)**

**2. Judecător/complet de judecată Danilișin Constantin**

**4. Adresa instanței de judecată mun. Chișinău str. Mihail Sadoveanu 24/1**

**5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată (022) 42-53-22; 33-75-20; 33-37-54**

**e-mail: jci@justice.md**

<sup>1</sup> Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

## B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun<sup>2</sup>

Pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana se află dosarul contravențional nr. 4-21012962-12-4-28012021 de învinuirea a lui Stoianov Andrei, directorul interimar al Î.M. "Infocom", în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

Constatarea faptei contravenționale și întocmirea procesului-verbal cu privire la constatarea contravenției imputate Directorului interimar al Î.M. "Infocom" Stoianov Andrei a avut loc de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică în temeiul art. 399 alin.2 al Codului Contravențional. La baza constatării, se află interpretarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a modalității de aplicare a art. 29 alin.2 din Legea 303/2013, și fără audierea persoanei vizate, deși urmau să fie aplicate prevederile art. 384 alin.2 lit. f) Cod contravențional.

Centrului Național Anticorupție, deși are conform art. 401 alin. 1<sup>1</sup> Cod contravențional competența de constatare a contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție și partea rezolutivă pentru instanța de judecată, punând la bază procesul-verbal cu privire la constatarea contravenției întocmit de ANRE, fără a efectua propria constatare a contravenției, o analiză a cazului dat în conformitate cu prevederile art. 401 alin. 1<sup>1</sup> Cod Contravențional.

În baza constatărilor efectuate de ANRE, CNA solicită atragerea la răspunderea contravențională a persoanei cu funcție de răspundere.

Cererea este pendinte la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana.

<sup>2</sup> Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

### C. Obiectul sesizării<sup>3</sup>

Prezenta sesizare are drept obiectiv de exercitare a controlului constituționalității:

- art. 399 alin.2 al Codului contravențional ”**Agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sînt atribuite competenței unor alte organe...**”, care permite efectuarea investigației de către agenții constatori cărora le lipsesc competențele atribuite prin normele Codului contravențional, astfel fiind restrîns dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un remediu efectiv, prevăzut de art. 6 și art.13 ale Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

#### **Articolul 399.** Competența agentului constatator

(2) Agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sînt atribuite competenței unor alte organe. În astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor.

Prin aplicarea alin.2 al art. 399 din Codul Cotravențional devine inutilă indicarea pentru fiecare agent constatator a contravențiilor constatarea cărora ține de competența lor. Prevederile legale respective restrîng drepturile persoanelor la examinarea cauzei contravenționale de agentul constatator în funcție de competența ce revine și care este atribuită în mod expres de Codu contravențional.

Un exemplu in acest sens este art. 401 alin.1<sup>1</sup> din Codul contravențional, unde se indică în mod expres, că constatarea ține de competența CNA, iar datorită incidenței normelor din alin.2 al art. 399 din Codul Cotravențional, constatarea este efectuată de ANRE.

Considerăm că norma de drept menționată supra nu corespunde cerințelor de claritate, accesibilitate și previzibilitate, or legiuitorul nu a menționat în mod clar în ce situații agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sînt atribuite competenței unor alte organe, a lipsit persoanele fizice și juridice de dreptul de a le fi examinat cazul de o autoritate competentă, permițând ca autoritatea competentă să admită constatarea efectuată de al agent constatator, iar prevederile codului contravențional ce indică pentru fiecare agent constatator obligativitatea constatării unui anumit tip de contravenții să fie indicat pur formal.

Totodată această normă este și discriminatorie pentru persoanel fizice și juridice ce le-a fost încălcat dreptul de ale fi examinată fapta de organul competent în acest sens și care este prevăzut de norma codului contravențional, art. 401 alin.1<sup>1</sup>.

<sup>3</sup> În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Importanța indicării în ce cazuri pot fi executate atribuțiile de constatare a contravenției ce țin de competența unor agenți constatare de alți agenți constatare, contrar competenței ar elucida cazurile de constatare în acest mod și nu ar permite imixiunea în atribuțiile de constatare a faptei contravenționale.

#### **D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție<sup>4</sup>**

##### **Articolul 20**

###### **Accesul liber la justiție**

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

##### **Articolul 21**

###### **Prezumția nevinovăției**

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

##### **Articolul 24**

###### **Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică**

(1) Statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

(2) Nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

(3) Pedepsa cu moartea este abolită. Nimeni nu poate fi condamnat la o asemenea pedeapsă și nici executat.

##### **Articolul 28**

###### **Viața intimă, familială și privată**

Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

*Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (încheiată la Roma la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298 din 24.07.1997) sunt următoarele:*

#### **ARTICOLUL 6 CEDO. Dreptul la un proces echitabil**

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter

<sup>4</sup> În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

#### **ARTICOLUL 8 CEDO. Dreptul la respectarea vieții private și de familie**

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

## E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție<sup>5</sup>

### Încălcarea art. 20 din Constituție

Aplicarea art. 399 din Cod Contravențional vine în contradicție cu prevederile art. 20 din Constituție, dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente. Ori satisfacția efectivă poate avea loc numai de instanțe judecătorești competente, fapt prevăzut și de normele Codului Contravențional art. 2: *"scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții"*, art. 6 alin.1: *"persoanele care au săvârșit contravenții sînt egale în fața legii și a autorităților publice și sînt supuse răspunderii contravenționale fără deosebire de rasă, naționalitate, limbă, religie, sex, apartenență politică, avere, origine socială sau de orice altă situație"*, art. 374 alin.2: *"procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, avînd ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea contravenției"*, însă examinarea unei cauze contravenționale ce ține de competența altui agent constator, de către agentul constator căruia i-a fost înaintată sesizarea fără a avea competențe în constatarea unor asemenea contravenții aduce atingere principiilor pe care se bazează un stat de drept și principiului "satisfacție efectivă".

Norma constituțională prevăzută în art. 20 indică în mod direct existența unei obligații active a statului de a asigura dreptul la satisfacție efectivă în justiție. Noțiunea "efectivă" este cheia de boltă în baza căreia necesită a fi elaborat cadrul obligațiilor statului, care, considerăm, că nu este respectată când investigarea și constatarea faptei contravenționale, ce formează baza procesului verbal privind contravenția, are loc de către alt agent constator decât cel nominalizat de codul contravențional în domeniul respectiv. Ori procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, ..., avînd ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea contravenției (art. 374 alin. 2 din Cod contravențional), și atunci când autoritatea competentă este substituită prin art. 399 alin.2 de o altă autoritate, apare incertitudinea privind respectarea drepturilor omului și ocrotirea persoanei de către stat precum și garanția că sunt respectate aceste drepturi.

<sup>5</sup> În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unu sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit, în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

CEDO în situații similar a menționat că, **unui organism care nu a fost instituit în conformitate cu intenția legiuitorului i-ar lipsi în mod obligatoriu legitimitatea necesară într-o societate democratică pentru a soluționa cauzele persoanelor particulare**, în cauzele (*Lavents împotriva Letoniei*, pct. 114; *Gorguiladzé împotriva Georgiei*, pct. 6; *Kontalexis împotriva Greciei*, pct. 38).

Lipsa investigării efective, poate constitui un eșec la statului de a-și respecta obligațiile procedurale pozitive pe care le pretind articolele 3 și 8 din Convenția Europeană, ori în cazul dat are loc dublarea de către stat a agenților cu drept de a constata anumite tipuri de contravenții, apărând incertitudinea în oganele de drept.

### **Încălcarea art. 21 din Constituție**

Prezumția nevinovăției este aplicată în cadrul jurisprudenței europene, fiind parte integrantă a dreptului la un proces echitabil, care prin prizma normelor contestate, nu ar putea exista prin examinarea cauzei de o instituție ce nu deține competențe legale. Art. 375 alin.1 al Codului Contravențional este succint, însă acest principiu este formulat cu claritate în art. 8 alin. (1) al Codului de Procedură Penală, unde se menționează ”...într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă”, de unde rezultă că statul trebuie să asigure toate garanțiile la un proces echitabil, la investigații de un organ competent.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, fapt menționat prin art. 375 alin.3 al Codului contravențional, însă respectarea acestei reguli are drept rezultat efecte juridice favorabile sau posibilitatea survenirii acestora în cazul în care toate dubiile privind probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea făptuitorului, contravenientului, însă interpretarea respectivă nu poate fi făcută decât de o instanță legal constituită și competentă în materie.

### **Încălcarea art. 24 din Constituție**

Din conținutul privind dreptul la viață și integritate protejat de art. 24 din Constituție, reiese obligația primordială negativă, de ordin general, ce revine statului de a nu aduce atingere, prin agenții săi, acestui drept. Caracterul absolut al garanției se referă și la integritatea fizică și psihică a persoanei asigurată prin prohibiția torturii, a pedepselor sau a tratamentelor inumane ori degradante. În același timp, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile care se impun pentru protejarea efectivă a dreptului la viață.

Însă prin aplicarea prevederilor art. 399 alin.2 Cod contravențional, statul nu garantează acest drept, acordând posibilitate oricărui agentul constator

incompetent în materia faptei săvârșite, să-și aducă aportul prin constatarea ei, care aduce atingere integrității și vieții persoanelor, prin sancțiunea aplicată ca urmare a unei constatări a faptei contravenționale de către un organ necompetent.

Astfel, statul este cel care deține instrumentele prin care poate asigura protecție efectivă dreptului la viață, iar obligațiile sale includ nu numai adoptarea unei legislații în materie, dar și luarea măsurilor necesare pentru protejarea vieții, ceea ce include și obligația pozitivă de a asigura desfășurarea unei proceduri de constatare eficiente în materie contravențională de un agent constatat competent în materia și doemniul contravenției/faptei săvârșite. CtEDO statuează suficient de explicit în jurisprudența sa asupra obligațiilor pozitive a statului de a asigura o investigație eficientă a cauzelor în materie penală și deci și contravențională.

„Dreptul fiecărei persoane“ la viață nu admite ca agenții statului din diferite structuri ale acestuia să ia poziția de observator atunci când este angajat în realizarea atribuțiilor de serviciu în situații ce implică tangență cu acest drept fundamental. În raport cu dreptul persoanei la integritate, statului îi revin atât obligații negative, cât și pozitive: adică obligația de a se abține de la comiterea anumitor acțiuni și obligația de a întreprinde acțiuni pozitive pentru a asigura persoanelor drepturile lor și de a le proteja de tratamentele interzise, în acest context statului îi revine obligația de a asigura persoanelor un organ de examinare și constatare a contravenției competent, ori art. 374 alin. 3 din Cod Contravențional prevede că, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

### **Încălcarea art. 28 din Constituție**

Sub incidența art. 28 din Constituție cad toate persoanele aflate sub jurisdicția statului, fără nici un temei de discriminare și în baza prevederilor constituționale, conform cărora toți sînt egali în fața legii și au dreptul de a se adresa în justiție în cazul violării drepturilor lor. Prin examinarea faptei contravenționale de către o autoritate necompetentă pentru examinarea contravenției respective, se aduce atingere drepturilor persoanelor fizice și juridice de a fi examinate cuzele de instanță competentă. CEDO susține că, o instanță care nu are competența de a judeca procesul acuzatului în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul național nu este „instituită de lege” în sensul art. 6 § 1 (Richert împotriva Poloniei, pct. 41; Jorgic împotriva Germaniei, pct. 64).

Din jurisprudența CEDO rezultă că noțiunea de viață privată, fiind una largă, cuprinde: integritatea fizică și morală a persoanei, identitatea fizică și socială a

individului, inclusiv identitatea sa sexuală, dreptul la dezvoltare sau la prosperare personală, dreptul de a întreține și/ sau a dezvolta relații cu alte ființe umane și lumea exterioară. Astfel, viața privată cuprinde toate aspectele activității individuale a omului, faptele, acțiunile și relațiile în care el se manifestă ca individ. Statul, fiind exponentul puterii publice, nu trebuie să se amestece nejustificat în viața privată a indivizilor și să le ofere tuturor posibilitatea de a se dezvolta pe propria discreție. Imixiunea nejustificată poate avea loc atunci, când agentul constator din lipsă de competență, din dorința de a pedepsi utilizează prevederile art. 399 alin.2 cod contravențional.

Curtea Europeană a reținut că, de vreme ce obiectul esențial al articolului 8 din Convenție este să protejeze persoana împotriva acțiunilor arbitrare ale autorităților publice, acesta implică, de asemenea, obligații pozitive inerente „respectării” efective a vieții private și de familie. Aceste obligații impun adoptarea unor măsuri în sfera relațiilor dintre particulari (*Eremia v. Republica Moldova*, 28 mai 2013, § 72). Cu privire la respectarea vieții private, Curtea Europeană a menționat, în diferite contexte, că acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane. În acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman v. Regatul Unit*, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, *Đorđević v. Croația*, 24 iulie 2012, §§ 141-143; *M.G. v. Turcia*, 22 martie 2016, §§ 77, 78). Astfel, articolele 3 și 8 din Convenție instituie în sarcina statelor o obligație substanțială pozitivă de a întreprinde măsurile legislative necesare pentru a preveni și a pedepsi actele de violență comise de către indivizi. În acest context, eșecul statului de a-și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza *M.C. v. Bulgaria*, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de procedură dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-și onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale). Curtea Europeană a subliniat că, atunci când o persoană pretinde că a fost victima unor acțiuni contrare articolului 3 din Convenție, această dispoziție implică o obligație pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială, iar o asemenea obligație nu poate, în principiu, să se limiteze doar la cazurile de rele tratamente aplicate de către funcționarii de stat (*Ceachir v. Republica Moldova*, 10 decembrie 2013, § 43). Investigația ar trebui să conducă, în principiu, la stabilirea faptelor cazului, la identificarea și la pedepsirea celor responsabili (*O’Keeffe v. Irlanda [MC]*, 28 ianuarie 2014, § 172).

**F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)<sup>6</sup>**

Nu sunt documente relevante.

<sup>6</sup> În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

**G. Declarația și semnătura autorului sesizării<sup>7</sup>**

Declar pe propria onoare că informațiile cuprinse în prezenta sesizare sunt veridice.

Stoianas Andrei

Gulca Lilia



v

<sup>7</sup> În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

**ÎNCHEIERE**  
**de ridicare a excepției de neconstituționalitate**

m. Chișinău  
Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana  
Instanța compusă din  
Președintele ședinței, judecător  
Grefier  
Cu participarea  
Avocatului  
Agentului constator

17 ianuarie 2022

Constantin Damaschin  
Aurelia Borta, Udalov Anastasia

Lilia Gulca  
Sochircă Anton

juducînd în ședință de judecată publică cererea depusă de avocatul Lilia Gulca în interesele cet. Stoianov Andrei cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul cauzei contravenționale pornite în privința cet. Stoianov Andrei învinuit în săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional,

**a constatat:**

La 26 ianuarie 2021 în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a parvenit spre examinare cauza contravențională pornită în privința cet. Stoianov Andrei învinuit în săvîrșirea contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional.

La data de 28 ianuarie 2021, prezenta cauză contravențională a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor ceea ce se confirmă prin fișa de repartizare anexată la materialele dosarului.

La 18 noiembrie 2021, în cadrul ședinței de judecată a fost conexată cauza contravențională nr. 4-2615/21 aflată în procedura judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, Nicolae Corcea, pornită în privința cet. Stoianov Andrei învinuit în săvîrșirea contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional, la dosarul nr. 4-246/21, examinîndu-se într-o singură procedură.

În ședința de judecată din 30 noiembrie 2021 avocatul Lilia Gulca, care acționează în interesele lui Stoianov Andrei, a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului 399 alin. (2) al Codului Contravențional, prima parte: - „Agentul constator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe...”.

Consideră că, prezentul articol are importanță decisivă pentru cauza contravențională ce se află pe rol, din considerentul că constatarea faptei contravenționale și întocmirea procesului verbal cu privire la constatarea contravenției a avut loc de către alt agent constator decît CNA, menționat în art. 401 alin. 1<sup>1</sup> Cod contravențional.

Constatarea faptei contravenționale și întocmirea procesului verbal cu privire la constatarea contravenției imputate Directorului interimar al Î. M. „Infocom”, Stoianov Andrei a avut loc de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică în temeiul art. 399 alin.2 al Codului Contravențional. La baza constatării, se află interpretarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a modalității de aplicare a art. 29 alin. 2 din Legea 303/2013 și fără audierea persoanei vizate, desi urmau să fie aplicate prevederile art. 384 alin. 2 lit. f) Cod contravențional.

În acest context, menționează că Centrul Național Anticorupție, deși are, conform art. 401 alin. 1<sup>1</sup> Cod contravențional competența de constatare a contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, a întocmit procesul contravențional și partea rezolutivă pentru instanța de judecată, punînd la baza procesului verbal cu privire la contravenție întocmit de ANRE, fără a efectua propria constatare a contravenției, o analiză a cazului dat în conformitate cu prevederile art. 401 alin. 1<sup>1</sup> Cod contravențional.

În baza constatărilor efectuate de ANRE, CNA solicită atragerea la răspunderea contravențională a persoanei cu funcție de răspundere.

2

Prezenta sesizare are drept obiectiv de exercitare a controlului constituționalității - Articolului 399 alin. 2 al Codului contravențional "Agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe", care permite efectuarea investigației de către agenții constatori cărora le lipsesc competențele atribuite prin normele Codului contravențional, astfel fiind restrâns dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un remediu efectiv, prevăzut de art. 6 și art. 13 ale Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Prin aplicarea alin.2 al art. 399 din Codul Contravențional devine inutilă indicarea pentru fiecare agent constatator a contravențiilor constatarea cărora ține de competența lor. Prevederile legale respective restrâng drepturile persoanelor la examinarea cauzei contravenționale de agentul constatator în funcție de competența ce-i revine și care este atribuită în mod expres de Codul contravențional.

Prevederile legale respective restrâng drepturile persoanelor la examinarea cauzei contravenționale de agentul constatator în funcție de competența ce-i revine și care este atribuită în mod expres de Codul contravențional.

Un exemplu în acest sens este art. 401 alin. 1<sup>1</sup> din Codul contravențional, unde se indică în mod expres, că constatarea ține de competența CNA, iar datorită incidenței normelor din alin.2 al art. 399 din Codul Contravențional, constatarea este efectuată de ANRE.

Consideră că norma de drept menționată supra nu corespunde cerințelor de claritate, accesibilitate și previzibilitate, or legiuitorul nu a menționat în mod clar în ce situații agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sînt atribuite competenței unor alte organe, a lipsit persoanele fizice și juridice de dreptul de a le fi examinat cazul de o autoritate competentă, permițînd ca autoritatea competentă să admită constatarea efectuată de al agent constatator, iar prevederile codului contravențional ce indică pentru fiecare agent constatator obligativitatea constatării unui anumit tip de contravenții să fie indicat pur formal.

Totodată această normă este și discriminatorie pentru persoanei fizice și juridice ce le-a fost încălcat dreptul de ale fi examinate fapta de organul competent în acest sens și care este prevăzut de norma codului contravențional, art. 401 alin. 1<sup>1</sup>.

Importanța indicării în ce cazuri pot fi executate atribuțiile de constatare a contravenției ce țin de competența unor agenți constatori de alți agenți constatori, contrar competenței ar elucida cazurile de constatare în acest mod și nu ar permite imixiunea în atribuțiile de constatare a faptei contravenționale.

Potrivit art. 20 din Constituție (1)Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Conform art. 21 din Constituție, Prezumția nevinovăției, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În conformitate cu prevederile art. 24 din Constituție (1) Statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, (2)Nimeni nu va fi supus la tonuri, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.(3)Pedepsa cu moartea este abolită. Nimeni nu poate fi condamnat la o asemenea pedeapsă și nici executat.

Conform art. 28 din Constituție, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (încheiată la Roma la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298 din 24.07.1997) sunt următoarele:

Articolul 6 CEDO. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate

democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 8 CEDO. Dreptul la respectarea vieții private și de familie

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

Argumentează pretensele încălcări a unuia sau mai multor drepturi garantate de Constituție.

Încălcarea art. 20 din Constituție.

Menționează că aplicarea art. 399 din Cod Contravențional vine în contradicție cu prevederile art. 20 din Constituție, dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente. Ori satisfacția efectivă poate avea loc numai de instanțe judecătorești competente, fapt prevăzut și de normele Codului Contravențional art. 2 „scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții”, art. 6 alin. 1: „persoanele care au săvârșit contravenții sînt egale în fața legii și a autorităților publice și sînt supuse răspunderii contravenționale fără deosebire de rasă, naționalitate, limbă, religie, sex, apartenență politică, avere, origine socială sau de orice altă situație”, art. 374 alin. 2: „procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, avînd ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea contravenției”, însă examinarea unei cauze contravenționale ce ține de competența altui agent constator, de către agentul constator căruia i-a fost înaintată sesizarea fără a avea competențe în constatarea unor asemenea contravenții aduce atingere principiilor pe care se bazează un stat de drept și principiului „satisfacție efectivă”.

Ține să menționeze că norma constituțională prevăzută în art. 20 indică în mod direct existența unei obligații active a statului de a asigura dreptul la satisfacție efectivă în justiție. Noțiunea „efectivă” este cheia de boltă în baza căreia necesită a fi elaborat cadrul obligațiilor statului, care, considerăm, că nu este respectată când investigarea și constatarea faptei contravenționale, ce formează baza procesului verbal privind contravenția, are loc de către alt agent constator decât cel nominalizat de codul contravențional în domeniul respectiv. Ori procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, ..., avînd ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea contravenției (art. 374 alin. 2 din Cod contravențional), și atunci când autoritatea competentă este substituită prin art. 399 alin. ? de o altă autoritate, apare incertitudinea privind respectarea drepturilor omului și ocrotirea persoanei de către stat precum și garanția că sunt respectate aceste drepturi.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în situații similare a menționat că unui organism care nu a fost instituit în conformitate cu intenția legiuitorului i-ar lipsi în mod obligatoriu legitimitatea necesară într-o societate democratică pentru a soluționa cauzele persoanelor particulare, în cauzele (*Lavents împotriva Letoniei*, pct. 114; *Gorguiladze împotriva Georgiei*, pct. 6; *Kontalexis împotriva Greciei*, pct. 38;)

Menționează că lipsa investigării efective, poate constitui un eșec al statului de a-și respecta obligațiile procedurale pozitive pe care le pretind articolele 3 și 8 din Convenția Europeană, ori în cazul dat are loc dublarea de către stat a agenților cu drept de a constata anumite tipuri de contravenții, apărînd incertitudinea în organele de drept.

Încălcarea art. 21 din Constituție

Prezumția nevinovăției este aplicată în cadrul jurisprudenței europene, fiind parte integrantă a dreptului la un proces echitabil, care prin prizma normelor contestate, nu ar putea exista prin examinarea cauzei de o instituție ce nu deține competențe legale. Consideră că art. 375 alin. 1 al Codului Contravențional este succint, însă acest principiu este formulat cu claritate în art. 8 alin. (1)

al Codului de Procedură Penală, unde se menționează "...intr-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă de unde rezultă că statul trebuie să asigure toate garanțiile la un proces echitabil, la investigații de un organ competent.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, fapt menționat prin art. 375 alin.3 al Codului contravențional, însă respectarea acestei reguli are drept rezultat efecte juridice favorabile sau posibilitatea survenirii acestora în cazul în care toate dubiile privind probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea făptuitorului, contravenientului, însă interpretarea respectivă nu poate fi făcută decât de o instanță legal constituită și competentă în materie.

#### Încălcarea art. 24 din Constituție

Din conținutul privind dreptul la viață și integritate protejat de art. 24 din Constituție, reiese obligația primordială negativă, de ordin general, ce revine statului de a nu aduce atingere, prin agenții săi, acestui drept. Caracterul absolut al garanției se referă și la integritatea fizică și psihică a persoanei asigurată prin prohibiția torturii, a pedepselor sau a tratamentelor inumane ori degradante, în același timp, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile care se impun pentru protejarea efectivă a dreptului la viață. Însă prin aplicarea prevederilor art. 399 alin.2 Cod contravențional, statul nu garantează acest drept, acordând posibilitate oricărui agentul constator incompetent în materia faptei săvârșite, să-și aducă aportul prin constatarea ei, care aduce atingere integrității și vieții persoanelor, prin sancțiunea aplicată ca urmare a unei constatări a faptei contravenționale de către un organ necompetent.

Astfel, consideră că statul este cel care deține instrumentele prin care poate asigura protecție efectivă dreptului la viață, iar obligațiile sale includ nu numai adoptarea unei legislații în materie, dar și luarea măsurilor necesare pentru protejarea vieții, ceea ce include și obligația pozitivă de a asigura desfășurarea unei proceduri de constatare eficiente în materie contravențională de un agent constator competent în materia și domeniul contravenției/faptei săvârșite. CtEDO statuează suficient de explicit în jurisprudența sa asupra obligațiilor pozitive a statului de a asigura o investigație eficientă a cauzelor în materie penală și deci și contravențională.

„Dreptul fiecărei persoane“ la viață nu admite ca agenții statului din diferite structuri ale acestuia să ia poziția de observator atunci când este angajat în realizarea atribuțiilor de serviciu în situații ce implică tangență cu acest drept fundamental. În raport cu dreptul persoanei la integritate, statului îi revin atât obligații negative, cât și pozitive: adică obligația de a se abține de la comiterea anumitor acțiuni și obligația de a întreprinde acțiuni pozitive pentru a asigura persoanelor drepturile lor și de a le proteja de tratamentele interzise, în acest context statului îi revine obligația de a asigura persoanelor un organ de examinare și constatare a contravenției competent, ori art. 374 alin. 3 din Cod Contravențional prevede că, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

#### Încălcarea art. 28 din Constituție

Sub incidența art. 28 din Constituție cad toate persoanele aflate sub jurisdicția statului, fără nici un temei de discriminare și în baza prevederilor constituționale, conform cărora toți sînt egali în fața legii și au dreptul de a se adresa în justiție în cazul violării drepturilor lor. Prin examinarea faptei contravenționale de către o autoritate necompetentă pentru eximarea contravenției respective, se aduce atingere drepturilor persoanelor fizice și juridice de a fi examinate cauzele de instanța competentă. CEDO susține că, o instanță care nu are competența de a judeca procesul acuzatului în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul național nu este „instituită de lege” în sensul art. 6 § 1 (Richert împotriva Poloniei, pct. 41; Jorgic împotriva Germaniei, pct. 64).

Din jurisprudența CEDO rezultă că noțiunea de viață privată, fiind una largă, cuprinde: integritatea fizică și morală a persoanei, identitatea fizică și socială a individului, inclusiv identitatea sa sexuală, dreptul la dezvoltare sau la prosperare personală, dreptul de a întreține și/sau a dezvolta relații cu alte

ființe unanime și lumea exterioară. Astfel, viața privată cuprinde toate aspectele activității individuale a omului, faptele, acțiunile și relațiile în care el se manifestă ca individ. Statul, fiind exponentul puterii publice, nu trebuie să se amestece nejustificat în viața privată a indivizilor și să le ofere tuturor posibilitatea de a se dezvolta pe propria discreție. Imixiunea nejustificată poate avea loc atunci, când agentul constator din lipsă de competență, din dorința de a pedepsi utilizează prevederile art. 399 alin. 2 Cod contravențional.

Curtea Europeană a reținut că, de vreme ce obiectul esențial al articolului 8 din Convenție este să protejeze persoana împotriva acțiunilor arbitrare ale autorităților publice, acesta implică, de asemenea, obligații pozitive inerente „respectării” efective a vieții private și de familie. Aceste obligații impun adoptarea unor măsuri în sfera relațiilor dintre particulari (Eremia v. Republica Moldova, 28 mai 2013 § 72). Cu privire la respectarea vieții private, Curtea Europeană a menționat, în diferite contexte, că acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea Osman v. Regatul Unit, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, Dordevic v. Croația, 24 iulie 2012, §§ 141-143; M.G. v. Turcia, 22 martie 2016, §§ 77, 78). Astfel, articolele 3 și 8 din Convenție instituie în sarcina statelor o obligație substanțială pozitivă de a întreprinde măsurile legislative necesare pentru a preveni și a pedepsi actele de violență comise de către indivizi. În acest context, eșecul statului de a și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza M.C. v. Bulgaria, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de procedură dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-și onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale). Curtea Europeană a subliniat că, atunci când o persoană pretinde că a fost victima unor acțiuni contrare articolului 3 din Convenție, această dispoziție implică o obligație pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială, iar o asemenea obligație nu poate, în principiu, să se limiteze doar la cazurile de rele tratamente aplicate de către funcționarii de stat (Ceachir v. Republica Moldova, 10 decembrie 2013, § 4J). Investigația ar trebui să conducă, în principiu, la stabilirea faptelor cazului, la identificarea și la pedepsirea celor responsabili (O’Keeffe v. Irlanda [MC], - ianuarie 2014, § 172).

Persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Stoianov Andrei, a susținut sesizarea înaintată de avocatul său.

Agentul constator, Sochircă Anton, nu a avut careva obiecții asupra sesizării înaintate.

#### ***Aprecierea instanței.***

Audiind opinia participanților, studiind sesizarea depusă, materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată apreciază cererea avocatului ca fiind întemeiată și care urmează a fi admisă, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 7 al. (3) din Codul de procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

Potrivit prevederilor art.135 alin.(1) lit.g) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.(4) alin.(1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Prin Hotărârea nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a hotărât: în sensul art.135 alin.(1) lit.a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată

de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.1 lit.a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Din conținutul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că se invocă neconstituționalitatea dispozițiilor cuprinse în textul art.399 alin. (2) din Codul contravențional, care urmează a fi supuse procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova.

Referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării instanța de judecată remarcă:

- Normele procesual-penale cuprinse în art.399 alin. (2) din Codul contravențional, vizate în sesizarea depusă de apărătorului Gulca Lilia, constituie obiect al controlului de constituționalitate, întrucât aceasta face parte din categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție.

- Excepția este ridicată de către avocatul Gulca Lilia, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale făptuitorului Stoianov Andrei.

- Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

- Nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate - din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorul nu a depistat vreo hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

În consecință, instanța de judecată apreciază că în speță, sunt întrunite condițiile stabilite de Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr.2 din 09 februarie 2016.

Totodată, ținând cont de faptul că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării, având în vedere că judecătorul nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, instanța va dispune suspendarea procesului în legătură cu ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va dispune admiterea integrală a cererii avocatului Gulca Lilia care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale făptuitorului Stoianov Andrei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în textul articolului 399 alin. (2) din Codul contravențional, care urmează a fi supusă procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova, și va dispune sesizarea Curții Constituționale, cu suspendarea examinării cauzei.

Totodată, instanța de judecată va remite în adresa Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizările avocatului Gulca Lilia, și materialele cauzei.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile art. art. 7 alin. (3), 20, 342 Cod de procedură penală, Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, instanța de judecată, -

**dispune:**

Se admit cererea depusă de avocatul Gulca Lilia în interesele făptuitorului Stoianov Andrei cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului articolului 399 alin. (2) din Codul contravențional, care urmează a fi supus procedurii de verificare a constituționalității în raport cu art. art. 1, 20, 115 din Constituția Republicii Moldova.


Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor cuprinse în articolului 399 alin. (2) din Codul contravențional, în raport cu art. art. 1, 20,115 din Constituția Republicii Moldova.

Se suspendă procesul judiciar pe cauza nr.4-246/21 în cauza contravențională în privința lui Stoianov Andrei, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 313 din Codul contravențional.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea avocatului Gulca Lilia și materialele cauzei nr. 4-246/21.

Încheierea poate fi contestată odată cu fondul cauzei.

**Președintele ședinței, judecător**



**Constantin Damaschin**